

Slovo úvo- dem

Po třech letech má Blaník za sebou opět sněm. Jak jste si možná všimli vedení se příliš nezměnilo.

Bylo však skoro kompletně obměněno složení zpravodajů. Velké díky patří všem kteří se sněmu zúčastnili a vložili nám do rukou takovou důvěru jako je vedení střediska. Pevně doufám, že se mi společně s celým týmem lidí podaří během následujících tří let středisko vést jako dobře fungující a že všichni budete hrdými členy Blaníku.

Jelikož však máme červen, období příprav táborů, tak bych vám chtěl popřát do tohoto vyvrcholení celoroční činnosti mnoho sil, málo problémů a hodně dětí. Říkám a píší to každý rok.

Nezapomeňte, že v případě problémů (ale i mimo ně) na ně nejste sami. Je tady středisko, které se za vás v každém případě postaví a poradí. Nebojte se volat, psát, co vám více vyhovuje. Jsme tu pro vás.

↔ GEORGE

Svoj- síkův zá- vod

aneb jak si Sherlock Holmes nevěděl rady a blanické družiny Draků a říčanských skautů ho zachránily

Jednoho pošmourného anglického rána sedí Sherlock Holmes s doktorem Watsonem u sebe

v zakouřené kanceláři, Sherlock s hlavou v dlaních usilovně nad něčím přemýšlí,

Watson zahloubán do nového personal computeru. „Pane Holmesi,“ ruší Watson ticho, co doposud mezi nimi bylo. „Tady nic k té Zásmucké vraždě nepíší.“

„No, milý Watson, asi to budeme muset vyřešit tak, že si najdeme místní pomocníky.

Najděte je pomocí toho svého computeru a pošlete jim holuba, aby dorazili.“

Tak se i stalo. Skautské družiny dostaly dle Sherlocka holuba, tedy email, a na sobotu 27. 4. 2013 se sjely do zahrady zásmuckého kláštera. Aby se předvedly Sherlockovi v tom nejlepším světle, měly mu dovézt nějaký present který by představil samotnou družinu a zároveň se hodil i samotnému detektivovi. Nápady byly všeliké: od hrstě pampelišek přes rabičku přes sebe lezoucích brouků ruměnic pospolných až po „družinu pod lupou“.

Co se ovšem nestalo! V klášterní zahradě se odehrál další mord. A všechny družiny ho slyšely na vlastní uši, jenom nikdo nic neviděl – tedy kromě 6 svědků: dělnice, řidiče, houmlese, lehké děvy, náhodné

79. číslo vyšlo v červnu léta Páně 2013

obsah dosah rozsah

Úvodník je na straně jedna.

Repka ze Svojsíkáče taky .

Na dvojce jest Pouť k Jirkovi a recept na HU! Trojka přináší pár jmen a především názor, že Kurzy jsou sexy. Rovněž tu začíná Roverské okénko, které se směle přelevňuje na čtyřku. Tam začíná i anketa plná jaru a mrtvol a táhne se až na pětku. Tu najdete jména a fce ve středisku. A taky panely.

A na šestou stránku jsme se opovážili dát trochu vzdělání - článek o reflexi. A čísla stránek jsme sem dát neráčili, takže tenhle text je stejně buřt.

okolojdoucí a doktora. Jenže ti byli tak zmatení, že se rozběhli po celých Zásmukách a družinám tedy nezbyvalo nic jiného než vzít mapu a snažit se je najít a zjistit od nich co viděli a z toho usoudit, kdo byl vrah.

Jenže, zase tu máme jedno velké ALE. Nebylo to tak jednoduché. Pokud se družiny dokázaly dobře orientovat v mapě, tak nacházely místa, kde se svědci vraždy nacházeli, ale zároveň tam na ně čekaly i další úkoly. Jaké? Občas fyzicky náročné, občas hlavu namáhající, jindy tvořící, dokonce i život zachraňující úkoly či úkoly řešící krizovou situaci. No, musím říct, že družiny měly dopoledne i odpoledne docela náročné.

Po oběhnutí všech stanovišť, občerstvení se a odpočinutí čekalo všechny rozuzlení dnešní záhady. Každý si samozřejmě něco myslel, ale dokázal to někdo správně vydedukovat? To už teď není podstatné. Podstatné je, kdo posbíral na všech těch stanovištích nejvíce bodů a stal se tak vítězem Svojsíkovy závodu Prahy 4. Kdo? Ze skautek Draci z Modrého klíče a říčanští Skauti. Hurááááá!!!! Blaník jede!!!!

Rychle ochutnat vyhrané dobroty, pokochat se diplomem, sbalit si batohy a hurá na autobus – pochlubit se také domů rodičům.

Co dělá lehká děva, dělnice a Sherlock Holme's? Pro ty začíná běh zpětných vazeb, hodnocení, hašení a ve výsledku i zkoušek. Neboť ti, kdo pro Vás letošní Svojsíkáč chystali, byla Řemřišata, a pokud z chystání chcete vědět více, zkuste se jich zeptat. Třeba se s Vámi rozdělí i o zážitky ze zámecké zahrady.

*„Watson, tak jak to dopadlo? Už jsme zjistili, kdo byl vrah?“
„Zajisté pane, byl jim řidič“*

~ ÁŇA, Modrý klíč

Pout' skautů ke svatému Jiří

Pan kardinál Dominik Duka osobně vyslovil přání, aby skauti na den svátku sv. Jiří uspořádali pout' k bazilice svatého Jiří na Pražském hradě. Pout' jsme začali výstupem na věž katedrály, na kterou byl vstupenkou skautský šátek.

Po zdolání 287 schodů jsme se konečně dostali na kamenný ochoz, ze kterého jsme viděli celou odpolední Prahu a pod námi postupně scházející se skauty na bohoslužbu v bazilice. Mše měla opravdu velikou účast.

Na pout' přijely křesťanské oddíly ze všech koutů Prahy. Zakončením mše bylo požehnání pro přítomné skauty a poté, co se všichni vyhrnuli z baziliky, byl závěrečný ceremoniál.

Ve velkém společném kruhu jsme zazpívali v pozoru státní hymnu, jež musela být slyšet snad po celém hradním areálu. Pak postupně každý oddíl řekl, nebo spíše zakřičel svůj pokřik. Některé pokřiky byly hrdé a hlasité, některé zase důmyslné a dlouhé. Nástup jsme zakončili hromadným nácvikem mexické vlny, která nadšeně oběhla třikrát celé nádvoří.

Po ceremoniálu byla ještě možnost společného setkání v sále pražského Arcibiskupského paláce na Pražském hradě. Hlavní náplní setkání bylo představování

rozličných duchovních programů, které se v přítomných oddílech odehrávají. Vše probíhalo v přátelské a uvolněné atmosféře, navíc bylo zajímavé sledovat rozmanitost přístupů k duchovní výchově v různých pražských oddílech.

Pro nás jako pro věřící skauty se otevřela možnost poznat další křesťanské oddíly, se kterými nás spojuje víra.

Doufám, že se z poutě ke sv. Jiří stane tradice a příští rok 24. dubna se znovu setkáme při společné mši.

† TAPUŠE, Říčany

Jak se vaří HU!

Na začátku veškerého povídání je období mlhy přes kterou nevidím. Dalo by se říci že před dávnými lety, za devatero městskými částmi se v té čtvrté rozhodl tým lidí s šátkem na krku že střediskový sraz a blanické hry jsou obdobím paleolitu a že je tedy potřeba postoupit o křídlo výš.

Tento tým si řekl že by bylo vhodné střediskový sraz předělat takovým způsobem aby zmizel název střediskový a přesto se sešli všichni ze střediska. Negativní ohlasy

na mas akce pod hlavičkou střediska pravděpodobně zněly ze všech stran a tak se následující akci dal pracovní název HUSTÁ AKCE. Dalo by se říci že shodou náhod a nedostatkem lingvistických schopností se toto pojmenování nevytratilo a z pracovního se ustálilo na skutečném názvu.

Již od září zněla ale otázka kdo se této akce zhostí, totiž kdo obětuje svou hlavu pro vavřín z bobkového listu či z bobků. Nakonec došlo k uznání toho že nejlepší bude když každý z oddílů poskytne nějakou humánní sílu k účelu zbudování trojského koně, který se nabourá do hradeb blanické Tróje.

Šéfká týmu, který svou dobou již pomalu začal existovat, neměla nejmenší ponětí o tom, že se na ní kují pikle neobvykle vzdálené od prosluněné Paříže. Áta, po příjezdu do Prahy mohla stejně jako Hácha jen kývnout. Či kývnout nemusela avšak to by dnes placku HUTýmu hrdě nenosila.

Tým se začal scházet někdy v době kolem poloviny února. Na první schůzce někteří zjistili že se nejedná o třídní akci s lodičkami a zázemím, ale že spekulujeme

nad existencí jednodenní akce až pro tři sta dětí. Rámec, nebyl nijak vymyšlen. Spíše se přemýšlelo nad druhou světovou válkou, nepřizpůsobivými, nad chipsy, nad stroji času atd. Prvním cílem akce bylo, aby byly děti odpoledne venku. Což se na závěr málem zhatilo, ale nebudu předbíhat.

Vše proměnila myšlenka na stavění stroje času, všichni jakoby-chom se vrátili do dob Rudolfa II a přemýšleli nad tím zdali budeme potřebovat kámen mudrců a kde ho popřípadě seženeme, zdali nám na něj středisko přispěje nějakým grantem nebo jestli to vybereme z té desetikoruny. Na této schůzce jsme se dohodli v jakém časovém období se budeme nalézat, a také jsme se ujistili o tom že na akci pojedeme o den dříve abychom si stihli všechno připravit.

Náhoda se postarala o skvělou menu jíž byly reklamní papírky, jejich přítomnost v klubovně na Janáčkově nábřeží byla velice vítanou skutečností.

Další schůze byly již více konstruktivní, ačkoliv konstrukce stroje stále chyběla. Někteří z nás onemocněli nenadálou virózou a tak nemůžu napsat co se stihlo

vymyslet během dvou dalších schůzek. Na poslední schůzce téměř všechno již připraveno, byly placky, byla pravidla, byly chipsy na stole, existovaly dokonce i hrubé plány na rozmístění stanovišť. Jen víra trochu chyběla. Ale u některých se projevovala nenadálými výbuchy smíchu, snažíc se potlačit hrůzu v očích chybějícími plackami.

Konečně přišel den D. Pátek 16. 5. 2013. Srazit jsme se měli na Královské stolici. Do Vojtova auta (Škoda Felicia COMBI!) se bohužel vešlo o padesát litrů vody méně než jsme měli v plánu dovést. Při vylévání jsme vzpoměli na děti v Africe, jak musí pro drahocnou vodu až 15 kilometrů pěšky místo, aby šli do školy.

Při odjezdu z nábřeží jsme málem dřeli podvozkem o zem a místy mělo auto spotřebu až 17 litrů na sto kilometrů jízdy. Podařilo se nám dojet až ke stolici a tam vyložit náklad.

Tam jsme zjistili, že někdo zapoměl naložit do auta ampule od moči s „krví“, že jsem je totiž zapoměl při chvatném odjezdu vuít ze stolu a dát do auta. Museli jsme tedy volat své spojce Alže zpět do Prahy a ta nám v polospánku řekla, že pro ampule ráno skočí. Doufali jsme že

Morfeus jí naše slova během spánku ještě několikrát zopakuje, což se bohudíky opravdu stalo. Díky jim oběma.

Na závěr dne jsme se shromáždili kolem ohně a opékali si nějaké skvělé pochutiny nad plápolavým ohněm utopeni v lesní tmě.

Když nám liška dala dobrou noc, někteří šli spát do altánu, někteří si postavili dokonce stan a ti línější si lehli k ohni. Asi ve tři ráno jsem se musel přesunout také do altánu, protože začalo celkem slušně pršet. A pršelo a pršelo až do rána.

Ráno na nás všechny padla slušná úzkost. Nevěřili jsme, že vůbec někdo přijede, potvrdilo se ale že skauti nejsou, na rozdíl od Cukráku, z cukru a že mají doma pláštěnky a další vymoženosti.

Potom, co jsme se připravili stanoviště, jsem vyrazil na nádraží, kam přijel speciální vlak s 217 lidmi na palubě. Ani jsem se nesnažil přerhávat všechny, ale dal jsem pokyn, že jdeme na Stolicí.

Jak probíhala hra vlastně nevím, byl jsem utopen v lese a hrál si s dětmi na tarzana. Kdsyž jsem se vrátil zpět ke štábu, uviděl jsem

ten chaos, doutnající dýmovnice a bouchající petardy. Politoval jsem zvířátka, ale přesto se radoval s nimi jež se dokázali dostat zpět do reality.

Fotografování takto veliké skupiny lidí bylo i bez jeřábu skvěle zmáknuto a fotky se vcelku povedly.

Podat si ruku s více než 200 lidmi je fuška, ale dá se to zvládnout, tvrdím já a zbytek HUtýmu.

Poděkování patří všem v týmu, Praze 4, střediskovému vedení a hlacvně Vám všem vedoucím, kteří jste se také podíleli na HU! už jen tím, že jste neříkali dětem že to je střediskový sraz.

Příští rok navíděnou na Blanických hrách 2.0.

☞ RÁDIO, Černý šíp

HU!- tým: kdo to?

Slušelo by se vyložit karty na stůl a zaznamenat pro příští generace, kdo v roce 2013 zahustil atmosféru dýmovničkou. Pěkně podle abecedky a všem velké díky, Blaník Vás LoWískujE.**:

→ Franta
→ Áta (jako šéfká, Slunce jasné)
→ Áňa
→ Bobeš
→ Bobíšek - doktor bez bublifuku
→ George, který zajistil money
→ Miky
→ Jáňa
→ Rak
→ Rádio
→ Vážka
→ Terka
→ Šmoula
→ Perňa a Zuzka
→ Vojta
a TY!

Kur- zy jsou sexy

ale vzdělávání ne.

Je to tak pět hodin, co jsem se vrátil z Hu! a usnul jsem téměř v předsíni.

Ale obsah tohoto textu ve mne zrál už cca od poloviny přípravy celé akce a myslím, že by nebylo moudré to neříct nahlas.

Předně - Hu! se dle ohlasů vedoucích, zpětnovazebných teploměrů na místě a úsměvů na místě povedlo; a to i přesto, že nemálo věci především ráno haprovalo. Ale nebylo to nic, co by se nedalo zvládnout. Celá akce stála tým mnoho sil a ačkoli následující úvaha pramenila právě v Hu!, je obecně platná (a to, že se celá akce povedla mou myšlenku možná trochu degraduje, ale berme to jako že tontokrát se to povedlo, příště nemusí).

KOMPAS, ŘEMŘICH, VENTUS
Jestli se mi něco v Blaníku vážně páčí, je to Řemřich, potažmo Kompas.

Jsem rád, že existuje tým zkušených lidí z řad střediska, který je schopen připravovat naše čekatelé. Řemřichem jsem prošel, rád na něj vzpomínám, dal mi základy většiny věcí, které jsem si pak jen na VLK Oikos rozšířil (až třeba na týmový rozměr).

Navíc, na Řemřichu (a potažmo Kompas) se potkávají generace Blaníku, které jednou třeba společně středisko povedou a budou úzce spolupracovat (zdravím Pifa!).

Jsem rád i za okresní Ventus, ale zde naopak vidím v lokálním provedení velké mínus. Jestli něco vůdcovky něco můžou, tak jsou to kontakty a inspirace. A samozřejmě čím větší radius míst, odkud jednotliví účastníci jsou, tím lepší. Obvodní vůdcovky jsou ideální pro ty, co chtějí papír; Ventus jim k tomu dá i mnohé navíc, ale celostatní kurz nahradit nemůže.

VZDĚLÁVAČKY VE STŘEDISKU
To je něco, co nám tu úplně chybí. Není divu, je nás mnoho, nadruhou stranu, Marek jasně dokazuje, že to jde - každý červen máme zdravotní školení a Pán Bůh za něj zaplatí.

Ale jiné vzdělávání nám tu chybí - a je to škoda! Co se pohybují i mimo kruhy střediska, vidím, jak často a moc nám (i mne) chybí umění reflexí, zpětných vazeb, vedení porad a hromady dalších skvělých věcí. Nicméně, ledy se snad hly a vypadá to, že se brzy sejdeme a něco se společně přiučíme. Až bude ta možnost, vřele doporučuji ji využít.

VZDĚLÁVÁNÍ V PRAXI
Skauting je založen na vzorech, na stylu učení "learning by doing", na tom, že spolu pracují vlčata, skautky i R&R.

Třetí částí vzdělávání - a tady jsme u jádra pudla - je předávání mimoděk. V oddílech připravujeme své nástupce spoluprací s nimi. Děti přijdou do oddílu a začlení se do družiny a postupně chápou, jak fungu-

je oddíl (že se jezdí na výpravy, že jsou schůzky a na nich nástupy atd). Rádce začíná chápat víc (dozvídá se to kouzlo symbolického rámce), rover se víc začleňuje do vedení a postupně pracuje s nějakou vizí oddílu a podobně.

Vedení střediska (myšleno i zpravodajové) se předává o dost hůř, obzvláště v tomto počtu. Přesto, existuje jedno místo a jeden čas, který je ideální a který by jsme si, jaktožto starší generace vedení, neměli nechávat utéct mezi prsty - příprava střediskové akce.

Můžeme klidně nechat přípravu akce na části roverů či mladších vedoucích. Ale co nám reálně hrozí?

→ V nejlepším případě akce proběhne a nějak dopadne
→ V horším případě se akce odpíská dopředu
→ V nejhorším případě si na tom hromada lidí vyláme zuby, ztratí chuť cokoli nadále organizovat.

A pozor - tahle situace nemusí nastat jen ve chvíli, kdy se akce nepovede. Naopak, i úspěšná akce může tým stát tolik sil a času, že příště na každou podobnou nabídku řeknou jasné "Ne!" a akci si můžeme buď připravit sami, nebo ji hodit na ještě mladší a nezkušenější akcí rovery. Každá varianta je zlá.

Proč věnujeme tolik času kurzům (ať už střediskovým, nebo těmco jsou za humny), ale nemyslíme i tahle rizika? Uvědomujeme si, že se pohybujeme po tenkém ledě? Co si počne šišlající bezzubé roverstvo, až si vyláme zuby?

Velké díky patří Řemřichům. Nevím, zda jejich nápad nechat uspořádat Svojsíkách Řemřišata pramenil z nedostatku personálních kapacit, času či z obdobné myšlenky tohoto textu, ale kooperace zkušeného týmu s naší novou nadějí je přesně to, co Blaník potřebuje.

Díky za to a díky i za všechny ostatní, kteří se, čas od času, seberou a s nějakou akcí pomůžou. Je vás potřeba jako soli.

A vy jste sůl Země.

☞ VOJTA, Černý šíp

Okén- ko pro rove- ring

První Oknénko pro roving se v Blaníku objevilo v říjnu 2010. Nejčastěji jsem psala o tom, co proběhlo a co se chystá, kam jet a kde si užít roving. Pokud mě střediskový web neklame, je tohle můj 10. příspěvek do téhle rubriky. Pěkné, kulaté, výroční, tak je na čase to předat dál, co myslíte.

Je na čase zamyslet se, co se podařilo, kde jsem očekávala větší úspěch, a co čeká jako výzva na další.

Troufám si tvrdit, že se v Blaníku začalo o roverech víc mluvit. Podařilo se zprovoznit několik komunikačních kanálů, kterými proudí informace o zajímavých akcích a počinech. Roveři a rangers se tím pádem dozvídají o možnostech, kam by se mohli vydat a dle mého se i vydávají hojněji než dříve.

Byli vidět na akcích Pražského rovingu, ObRocích, Mikulášských víkendech i všelijakých roverských kurzech.

Samozřejmostí každého podzim zůstal Výsadek, který je stálíci v blanických roverských akcích už léta. Přidalo se k němu několik jednorázových akcí s účastí někdy hojnou a někdy spíše komornější.

Na druhou stranu musím přiznat, že jsem si myslela, že se podaří nalákat víc lidí. A to ať už jako účastníky akcí, tak i jejich organizátory a tvůrce.

Myslela jsem si, že se podaří vedle Výsadku založit tradiční jarní akci, ať už bude

jakákoli. Očekávala jsem, že se najde v našem obrovském středisku ještě někdo, kdo by byl pro roving stejně nadšený a měl čas se tomu tématu věnovat na střediskové úrovni. Také jsem si myslela, že o roverské akce bude větší zájem a bude jich o něco víc.

Jsem nadšená, že se našel někdo, kdo chce v mém snažení pokračovat a podporovat roving v Blaníku stále dále. Věřím, že roving má ve středisku své místo a bude jen posilovat a doufám, že se najde víc lidí, kteří by se mu na střediskové úrovni začali intenzivněji věnovat.

Přeju tedy všem blanickým roverům a rangers, aby se jim dařilo skloubit každodenní i oddílové starosti a povinnosti s trochou toho roverského koření.

V příštím čísle se můžete těšit na pár řádek v téhle rubrice od nové zpravodajky pro roving, Pipi ze Statečných srdcí.

~ KÁĎA, Modrý klíč
(ex)zpravodajka pro roving
kadaondrickova@gmail.com

An-keta

Drazí čtenáři, blaničtí rytíři v lesklé zbroji, tématem ankety tohoto čísla, jsou táborové neshody ale občas i radosti. Strasti a poznatky bez nichž si nedovedeme představit normální běh dne na tábořišti.

Kolikrát se vám stane že za vámi během dne přijde vaše děcko a sděluje vám přehřel informací o věci jež našli společně s ostatními

v lese a že se musíte jít hned podívat co že to vlastně je. Nebo druhá stránka, o poledňáku připravujete odpolední hru, či jen instruujete někoho ze služby jak rozdělit přídělý, a následně se otočíte k myčáku, kde je z ničeho nic takové pěny jako tenkrát v kašně na Kinského náměstí.

Dvě minuty nehlídání JAR se vznášejí ve vzduchu a místo toho aby se leslko bělostí nádoby, běhají se smějící se děti, jež z toho mají neskutečnou švandou.

Otázkou na níž jste tentokrát

odpovídali bylo: Co nejvíc neuvěřitelného jste kdy našli na táboře?

Připojím jen doušku že to neměly být krásné zážitky duševního rozvoje:-)

Přišlo několik odpovědí jež stojí za to zveřejnit:

HAVRANI

Lidskou lebku - v roce 2007 nás bylo něco pod deset členů a tak jsme byli vlastně na statku nějakého známého, byl plný různých starých věcí a tohle zřejmě byla pozůstalost někoho z pravníků. PS: byla fakt pravá a říkali jsme jí Kalva.

MODRÝ KLÍČ

Zajímavých věcí se dá na táboře najít spoustu. Od vzácných rostlin, přes krásná místa až po nějakou tu myšku v botě. Někdy vás ale nejvíc překvapí, co všechno se dá najít ve stanech u dětí. To, že si všude možné schovávají sladkosti, není jistě nic neobvyklého ani u vás.

Všemožné skryšky v tajných kapsách batohů a kufrů, nebo i mezi prkny podsady. Bonbóny, lízátko, čokolády... nic neobvyklého. Ale co když takhle uprostřed tábora najdete v takové skryšce bochník chleba a kilo cukru, které dotýká skautka měla první den vybalit

a dát do kuchyně. A navíc v tom balíku cukru je i dlouho postrádaná lžíce a chleba je nakousaný ne od myši, ale od dětí. To je teprve překvapující nález.

DOBROMYSL

Mrtvé divoké prase, které bylo následně zakopáno a následující rok zase vykopáno (omylem!).

UTAHOVÉ

Chcíplou srnku v zásobovacím kumbálu (ale to bylo před táborem, ne v průběhu). To myslím moc abstraktní není...:-)

Několik kusů našeho v minulých letech „ztraceného“ náradí, t.č. „schovaného“ u místního nepřívětivého myslivce v chatce v blízkosti našeho tábořiště.

ŘÍČANY:

Jednou ráno po několika bouřkách a jednom tornádu jsme v kuchyni našli rybník a v rybníku plavala živá ryba.

Druhým dotazem na vás bylo, jak řešíte mytí a nemytí nádobí na táboře. Znáte to, přijíždí Rysák na tábořiště a vy se snažíte co nejrychleji vyházet špinavé ešusy z jídelny či věšáků a přesto děkujete Bohu či někomu jinému že to není hygiena kdo přijel navštívit váš tábor.

HAVRANI:

Nenapadá mě nic spešl, mám pocit, že jsou s tím nějak smíření :-)

MODRÝ KLÍČ:

- Pokud jde o mytí vlastního ešusu nebo misky, máte u nás v táboře několik možností. Buď se prostě přemůžete a umyjete si ho sami. Jestliže jste ale alespoň trochu hráči, zaričujete a s někým si o mytí stříhnete - kámen-nůžky-papír. Podle toho kolik potkáte štěstí, a jak moc se vám chce soutěžit, můžete mít vyhráno a žádné mytí vás nečeká, nebo si taky můžete „vystříhat“ ešusy půlky tá-

bora. Poslední možností je nechat si své nádobí špinavé, to ale riskujete, že skončí v nedalekých kopřivách a jestliže neskončí, stejně do špinavého další jídlo nedostanete.

- Mytí nádobí od vaření je jedna z povinností služby. Být nejlepší službou tábora je velmi prestižní záležitost, takže se většinou nestává, že by nebylo umyto (i když někdy to má šéfka služby dost těžké).

Občas se může stát, že službě někdo pomůže. Málokdy nezištně. Pomoc službě s nádobím bývá většinou součástí nějaké táborové „zkoušky“, takže na pomocníci čekají nějaké ty body do bodování.

Předávání služby probíhá vždycky během poledňáku, a je takovým malým rituálem, při kterém přebírající hodnotí splnění všech povinností služby předchozí. Mají ještě poslední možnost najít nějaký ten neumytý hrnec a nechat ho předchozí službu umýt, než se to stane jejich povinností.

- Na závěr tu k tématu nádobí máme ještě malý tip. Jistě spoustu lidí má nějak označené to svoje a pozná si ho, ale jak odhalit to prasečí dítko, které si to svoje nádobí neumylo? Už pár let na začátku tábora každý získá zalamínovanou jmenovku (nebo dvě), aby si jí mohl přivázat na ten svůj hrneček/ešus (s miskami je to horší...). Pak je pro vedoucí o dost snazší odhalit hříšníky, nebo taky dohlédnout na to, že každý pije ze svého hrnku.

DOBROMYSL:
Nechtějí? Prostě ho myjí. /interní poznámka: ‚Áto, mně je blbě‘ - ‚Žádný blbě, meješ!‘

UTAHOVĚ:
- Hodíme je do potoka, aby věděli, o jak příjemnou koupel chtějí ono nádobí ochudit.
- Doporučíme jim si o mytí nádobí s někým stříhnout

MAYOVÉ:
Neexistuje, děti mají rozpis služeb a o této záležitosti se nediskutuje.

ŘIČANY:
Děti nádobí umyjí, když musí. Když nechťejí, trvá jim to prostě dýl, ale v zásadě platí rovnice „umyté nádobí=je v čem vařit“, která je v otázce jídla na táboře poměrně zásadní.

Zpravodajské fce v Bláníku

ZPRAVODAJ PRO HOSPODAŘENÍ
JAROMÍR MAREČEK - LEV

Vede agendu v oblasti účetnictví a hospodaření střediska. Koordinuje oddíly v době před tábory a po táborech v souvislosti s vyúčtováním táborů a následné obnovy inventáře. Poskytuje metodickou podporu oddílovým hospodářům a činovníkům střediska. Spoluvytváří metodiku, pomocí které se ve středisku následně účtuje.

ZPRAVODAJ PRO ZDRAVOVĚDU
MARIE VACHULOVÁ - MADLA
Zabývá se informováním střediskových činovníků, oddílových vedoucích, zdravotníků a jiných o nových směrech v oblasti první pomoci a nutné agendě, která souvisí se zdravím dětí na akcích. Podporuje pořádání zážitkových a vzdělávacích akcí zaměřených na zdravotvědu.

TAJEMNÍK STŘEDISKA
ROBERT ŠTĚPNIČKA

Vede agendu v oblasti grantů, komunikace s obcí a krajem a korespondenci střediska. Poskytuje v těchto oblastech podporu činovníkům střediska a výkonným orgánům.

VÝCHOVNÝ ZPRAVODAJKA
EVA LEGNEROVÁ – ŽLUVKA,
ANNA RAMBOUSKOVÁ

Vede agendu v oblasti vzdělání vedoucích oddílů, doporučuje vhodné vzdělávací ale i nevzdělávací akce (na základě dostupných informací i referencí účastníků z našeho střediska o již proběhlých akcích). Poskytuje metodickou podporu pro práci s dětmi. Pomáhá oddílům s řešením závažných výchovných otázek, či netypických případů členů. Výchovně vede ve spolupráci s vedením střediska středisko ve smyslu komunikace s oddíly a diskuze nad výchovným směřováním střediska.

ZPRAVODAJ PRO ROVERY
MARKÉTA HACKLOVÁ - PIPI

Koordinuje činnost roverů a rangers v rámci střediska a jeho roverského kmene, koordinuje přípravy akcí pro R&R. Informuje a doporučuje celostátní akce týkající se roverských kmenů. Podporuje rozšiřování roverské základny střediska.

ZPRAVODAJ PRO ČASOPIS BLÁNÍK
PAVEL MATYS - RÁDIO

V pozici šéfredaktora koordinuje vydávání střediskového časopisu Bláník, přijímá články a podporuje oddíly a zpravodaje jednotlivých oblastí v přispívání do tohoto časopisu. Koordinuje tisk i distribuci časopisu v elektronické i papírové podobě.

ZPRAVODAJ PRO SPRÁVU KLUBOVEN
JAKUB JAROLÍMEK – ŠMOULA
ŠTĚPÁN VAŠÍČEK – ŠTĚPNIČKA
DAVID ŠLÉGR

Spravuje areál kluboven v Krči, který pod něj patří, provádí nutnou údržbu a kultivaci prostředí tak, aby byly prostory vhodné a bezpečné pro činnost oddílů. Koordinuje užívání kluboven střediska hlavně z pohledu případných akcí v areálu.

VEDOUCÍ STŘEDISKA
JIRÍ FAIT - GEORGE

Zastupuje středisko na veřejnosti, vzhledem ke státním institucím a vyšším organizačním jednotkám střediska. Koordinuje a řídí fungování jednotlivých zpravodajů.

ZÁSTUPCE VEDOUCÍHO STŘEDISKA
MARKÉTA VACHULOVÁ - MINITÚ

Zastupuje vedoucího střediska v případě jeho nepřítomnosti. Má stejnou náplň práce jako vedoucí střediska.

ČLEN REVIZNÍ KOMISE
JAN SEMELA – BOŘEK
PETR PAVLOK – VRÁNA
TOMÁŠ PELANT - THOMI

Spoluúčastní se společně se zpravodajem pro hospodaření na vytváření metodiky týkající se účetnictví střediska. Kontroluje hospodaření střediska a velkých akcí, pořádaných střediskem. Upozorňuje střediskovou radu na nedostatky v hospodaření a fungování střediska.

ZPRAVODAJ PRO REGISTRACI A IT
PAVEL ZBYTOVSKÝ – PIF

Vede agendu registrace členů a jednotek Junáka podle Směrnice k registraci VRJ. Spravuje údaje střediska v informačním systému SkautIS. Zpravodaj dále spravuje webové stránky střediska a střediskové informační systémy.

Tip na soutěž

Přátelé, přináším ultimativní nabídku jak vcelku snadno vyhrát pár stanů a dalšího vybavení do oddílu. Teepek.czaSkaut-Junákpořádajívelkou soutěž, která probíhá skrz léto. Tvoří ji spousta úkolů pro družiny, třeba uběhnutí oddílového marathonu, výroba družinových trik, fotka tábora, zpěvník a receptář a další.

A protože dokážu odhadnout účast, vřele doporučuju se zapojit, máte velkou šanci vyhrát :-)
Víc ve Skautu-Junáku na straně 18 či na Teepkovi! VOJTA, ČŠ

Vděk Tobě

Je skvělé vidět tolik skautů, co se chopilo příležitosti během Povodní a činili, co by každý činit měl - pomáhali. A velkou, ba ohrmnou radost, jsme měli, že hromada z nich byla z našeho milovaného Bláníku.

Dobře vy! Díky!

Skautské vtipy

Členské karty Junáka rozdány! A hned tu máme spoustu otázek. TDC, nebo PVC, kdo ví, nám vyměnilo navzájem ve středisku zadky, rozuměj zadní strany, takže většina z nás studuje něco úúúplně jiného než studuje.

Co studeješ ty? Je to stejně cool jako že náš IT guru Pif studuje zahradnictví?

Dej nám echo!

Ne- bojte se re- flexe

Podívejme se společně na toto snad ošklivé slovo. Co to je? Jak na to? A je to to stejné jako zpětná vazba? Má snad reflexe něco společného s reflexní vestou?

Odpověď je: ano i ne. Stejně jako u reflektorů auta je úkolem reflexe „posvítit“ si na část programu trochu důkladněji, vnést světlo do důležitých okamžiků. A reflexní vesta má světlo odrážet – stejně jako reflexe odráží názory a pocity účastníků programu.

Trošku odborněji řečeno: reflexe je část programu, ve které si jeho účastníci shrnou to, co zažili, pokusí se vyjádřit, jak se během hry cítili a co si z ní odnášejí. Obecně se dá říct, že reflexe má být zařazena po náročnějším zážitkovém programu, přínosná ale může být i po obyčejné schůzce.

K ČEMU NÁM REFLEXE JE?

Stejně jako reflexní vesta a světla aut, i reflexe samotná má svůj význam. Zařazujeme ji z několika důvodů:

- chceme zjistit, jaké zážitky si účastníci z programu odnášejí
- které zážitky jsou pozitivní a které negativní
- jak prožívali konkrétní situace a co si z nich odnášejí do života/další hry
- chceme zjistit, jak konkrétní lidé reagují na konkrétní situace
- jestli vnímáme hráče a hru tak, jak se/ji vnímají oni sami (pro tvorbu dalších programů)
- jaká je celková atmosféra ve skupině a jaké vztahy tam panují
- jaký mají účastníci vztah ke hře, k pravidlům a hraní si jako takovému
- a mnoho dalšího

Reflexe se totiž vztahuje ke konkrétnímu programu/schůzce, nelze proto vytvořit univerzální návod na její provedení. Závisí na pozorovacích schopnostech a empatii člověka, který ji vede.

Zároveň je nutné rozlišovat mezi reflexí a zpětnou vazbou, byť je hranice velmi úzká. Cílem zpětné vazby je

zjistit, jak se program líbil, zda vedl tam, kam měl, jak si ho účastníci užili. Ve zpětné vazbě se častěji dostáváme k absolutním pojmům a definicím – hra byla dobrá/špatná, líbila se mi/nelíbila. Zatímco u reflexe není naším cílem zjistit kvalitu hry, ale prožitky, které si účastníci odnášejí – a ty jsou málokdy černobílé.

Reflexe by se měla skládat ze 4 částí – OHLÉDNUTÍ (co se stalo, jak to účastníci vnímali), ZOBECNĚNÍ (co se nejvíc povedlo a proč, jak dodržovali pravidla), PŘENOS (co udělat příště lépe) a PŘESAHA (jen u některých her).

JAK POUŽÍVAT REFLEXI VE DRUŽINĚ
Zdá se ti, že na družinovkách neděláte nic, co by si zasloužilo reflexi? Žádné velké ani náročné programy? Nevadí. I tak může být reflexe důležitou součástí programu. Dvuhodinová družinovka je dostatečně dlouhá na to, aby se v ní stihly udát klíčové okamžiky. Třeba:
- jeden bod v bodování navíc, které-

ho si všiml jen nejtíší člen družiny
- pokárání za nesplněný úkol, bez možnosti obhajoby
- hra na týmové role, ze které vzejdou zajímavé postřehy (třeba nový kandidát na rádce)
- obecně hry na spolupráci, hledání řešení v týmu, rozhodování – je dobré po hře zjistit proč a jak se kdo rozhodoval, jestli by to udělal znova, případně jak jinak.KONKRÉTNÍ MOŽNOSTI
Způsobů, jakými do činnosti družiny zapojit reflexi je několik. Tady je pár tipů, jak to udělat:

Můžete si vyhradit na konci každé schůzky prostor pro reflexi a projít celou schůzku ještě jednou (třeba tak, že každý řekne jednu větu). Úkolem rádce je všimnout si během družinovky detailů – jak se k sobě členové chovají, jak kdo snáší výhru nebo prohru, jak kdo dává pozor na program.

- každý řekne jedno slovo/větu a postupně z toho získáme příběh, jedeme po kruhu
- každý, kdo drží v ruce určený předmět, může mluvit (např. 1 minutu, pak ho musí hodit někomu jinému)
- každý řekne/sepiše klíčová slova z daného programu (spíše pro starší)
- účastníci ztvární ve skupinkách scénkou/živým obrazem/pantomimou některý z okamžiků programu (který se jim nejvíc/nejméně líbil, byl nejdůležitější apod.)
- nechat účastníky vytvořit o programu nějaké dílo – koláž, obrázek, článek do novin
- vedoucí pokládá otázky a podle toho, jak by na ni účastníci odpověděli, se staví do různých koutů místnosti (např. odpověď ano je v levém rohu apod.) – pozor na správné kládení otázek
- účastníci hodnotí své pocity na škále barev

RIZIKA, ANEB NA CO SI DÁT POZOR
nepoužívat slova jako „dobrý“ nebo „špatný“ – může to být Tvůj pohled,

silný zážitek, ale nikdo z nás nemá patent na pravdu nepodsouvat účastníkům myšlenky („A nemyslíš si, že by bylo lepší...“ – namísto toho použij: Udělal bys to jinak? Jak?)

↔ KÁŤA, Žamber

převzato z webu www.Teepek.cz

tiráž tumáš tirák

Šéfredaktorem jest Rádioz Černého šípů.
Veškeré články autorů neprošly korekturou, ba naopak.
Fotografie byly zcizeny Bobíškovi a Áně,
tímto děkujeme a omlouváme se.
V rámci prokrastinace vysázel Vojta.
Blaníčku, my jsme s Tebou!